

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VIII

SLAVNOSTNA
SEJA:

24. 6. 2019

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA

SLAVNOSTNA SEJA OB DNEVU DRŽAVNOSTI

(24. junij 2019)

UVOD

Protokolarna pravila Državnega zbora določajo, da Državni zbor priredi slavnostno sejo ob dnevu državnosti 25. junija in ob dnevu samostojnosti in enotnosti 26. decembra. Slavnostna seja traja največ pol ure. Govorniki na slavnostni seji so predsednik in podpredsedniki Državnega zbora. Na sejo so vabljeni visoki predstavniki Republike Slovenije in diplomatski predstavniki. Javnost lahko spremlja slavnostno sejo preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina seje postane pregledno dostopna v obliki sejnega zapisa.

Državni zbor slavnostno sejo zvočno posname. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo se izda v publikaciji Sejni zapis Državnega zbora. Sejni zapis slavnostne seje vsebuje vabilo na slavnostno sejo in besedilo seje, zapisano v prvi osebi, ter prevode slavnostnega govora v italijanskem, madžarskem in angleškem jeziku.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavnikiške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. Slavnostna seja ob dnevu državnosti (24. junij 2019)
ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjžnični oddelek
Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik
Izdajatelj: Državni zbor
Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana
Telefon: +386 1 478 94 00
Leto izida publikacije: 2019

www.dz-rs.si

VABILO

**Predsednik Državnega zbora Republike Slovenije
mag. Dejan Židan**

Vas

ob dnevu državnosti

vabi

na slavnostno sejo Državnega zбора

v ponedeljek, 24. junija 2019, ob 20. uri
v veliki dvorani Državnega zborja, Šubičeva 4, Ljubljana.

Vabilo velja za eno osebo.

**Zaradi neposrednega televizijskega prenosa prosimo,
da svoje mesto v veliki dvorani zasedete najkasneje do 19.50.**

Državni zbor VIII. mandat

Slavnostna seja Državnega zbora ob dnevu državnosti 24. junij 2019

Slavnostni govornik: Branko Simonovič.....podpredsednik Državnega zbora

Slavnostna seja se je začela 24. junija 2019 ob 20. uri.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: V dvorano prihajajo predsednik Republike Slovenije, predsednik Državnega zbora in predsednik Vlade Republike Slovenije.

/ Častni pozdrav praporščakov in zastavonoš

Akademski pevski zbor Maribor:
Slovenska himna

Častni pozdrav praporščakov in zastavonoš/

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovane državljanke, spoštovani državljeni, cenjeni Slovenke in Slovenci v domovini, zamejstvu in po svetu, spoštovani predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, spoštovani predsednik Vlade Marjan Šarec, spoštovani predsednik Državnega sveta Alojz Kovšca, spoštovani predsednik Ustavnega sodišča dr. Rajko Knez, spoštovani predsednik Vrhovnega sodišča mag. Damijan Florjančič, spoštovani diplomatski zbor in visoki gostje, cenjeni zastavonoše in praporščaki, spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, drage gledalke, dragi gledalci!

Začenjam slovesno sejo Državnega zbora ob državnemu prazniku Republike Slovenije dnevu državnosti.

Vljudno vabim podpredsednika Državnega zbora Branka Simonoviča k slavnostnemu nagovoru.

Izvolite.

BRANKO SIMONOVČ: Hvala lepa za besedo, predsednik.

Spoštovani gospod predsednik, spoštovani državljanke in državljeni, spoštovani domači in tudi gostje, ekscelemente, spoštovani poslanke in poslanci!

Dovolite, da svoje uvodne misli ob skorajšnjem prazniku rojstnega dne naše države navežem na nedavni rojstni dan Primoža Trubarja. Brez njega bi slovenska beseda najverjetneje ostala samo govorjena in bi sčasoma morda zatonila, tako pa je z natisom prve knjige v slovenskem jeziku doživel razcvet

in spodbudila razvoj narodne zavesti. Knjižni jezik nas je tako že v 16. stoletju ponesel med kulturno razvite evropske narode. In prav naša kulturna dediščina je osnovno vezivno tkivo našega spomina, naše kulturne identitete, s tem pa tudi naše samobitnosti.

Zato z radostjo in ponosom danes govorim o tem posebnem, v svetu malo poznanem, a izjemno lepem jeziku. Vemo, da to ni samoumevno in da smo se tudi zanj morali v preteklosti, ko so nam kratili pravico do sporazumevanja v lastnem jeziku, večkrat boriti. Tako kot za domovino.

Prav slednje me ob jutrišnjem dnevu državnosti vodi k vprašanju, ali nismo morda pozabili tudi na trnovo pot, ki smo jo morali prehoditi, da lahko danes živimo v svobodni in samostojni državi. Slovenski narod si je skozi zgodovino moral vedno utirati pot za svoj obstanek, zato menim, da ni pretirano reči, da je razvil izjemen občutek za preživetje. Nemalokrat se je znašel v zaničevanem in podrejenem položaju, s prezirom, ki je preveval tujega gospodarja, a se je – povezan – uspel upreti, preživeti in se ohraniti.

Na ta slovesen večer ne želim izpostavljati posameznih zgodovinskih dogodkov, političnih, ideooloških ali drugih, še kako raznolikih pogledov na svet, na domovino in njen ustroj. Ti znajo ob različnih priložnostih, zgolj z nekaj besednimi igrami, kaj hitro kot seme vzkliti in dodatno nasuti soli na še nezacetljene rane naroda in bolečine, ki ga še razdvajajo. Ne, na ta slovesen večer želim spominiti predvsem na veličino in hrabrost dejanj, ki so nas vodila v samostojno državo. Želim izraziti poklon narodu, ki se je v tistih zahtevnih težavah povezel in poenotil. Ta poklon gre vsem Slovenkam in Slovencem doma in v tujini, vsem državljanjam in državljanom. In ta poklon gre tudi vsem prijateljem Slovenije širom sveta, ki so jo na tej poti podpirali in bodrili.

28 let naše samostojnosti je v primerjavi z večnostjo trenutek. Z današnjega gledišča marsikatero izmed takratnih odločitev presojamo drugače, a upam si trditi, da še vedno enako gledamo na složnost izpred treh desetletijh, ko se je v nas trdno zasidrala želja, da stopimo na samostojno pot in da zaživimo v demokratični

državi, ki jo bosta polnila mir in napredek. Sanjali smo o odprti družbi, gospodarskem razcvetu, politični stabilnosti, kamor so nas vodile misli o boljši prihodnosti za nas in naše zanamce. Verjeli smo vase, v mednarodno skupnost in hrepeneli po narodni enotnosti v mladi, upanja polni, državi. Smele odločitve so se odrazile v našem okolju in tudi mednarodna skupnost je v nas prepoznała kredibilnega partnerja. Letos smo obeležili 15-letnico našega članstva v Evropski uniji in zvezi Nato in leta 2021 bomo že drugič predsedovali Svetu Evropske unije.

Spoštovani gospe in gospodje, danes stojimo na novem razpotju, pred novimi izvivi. Naša širša domovina Evropska unija po volitvah prešteva glasove in vrednoti interese, globalno pa se tudi svet z razvojem digitalnih tehnologij, vplivom klimatskih sprememb, bitk za naravne vire, migracij in drugih vzrokov vse hitreje spremenja. S tem se spreminjajo tudi dolgoletnih vzorci sodelovanja, oblikujejo se nova zavezništva, iščejo se novi pristopi, nove povezave, nove, še bolj drzne, tudi predzrne rešitve. Vse te spremembe in smernice razvoja se ne odvijajo zgolj nekje daleč stran, temveč gotovo vplivajo tudi na nas in na naše življenje – najverjetneje bolj, kot si to upamo ali želimo priznati. Tudi zato, spoštovani gospe in gospodje, je še kako pomembna naša čuječnost. Pomembna so naša vsakodnevna in tudi še tako majhna prizadevanja za dobrobit družbe. Pomembno je negovanje naših medsebojnih odnosov, spoštovanje etičnih norm, spoštovanje in sprejemanje različnosti, tudi drugačnih mnenj. Pomembni sta pravičnost in poštenost do osebe in do drugih.

Nenazadnje smo v svoji biti ljudje. In brez zadevanja, da je za našo blaginjo ključno predvsem medsebojno spoštovanje, bomo na kateremkoli področju težko ali pa bistveno težje naredili korak naprej. Tako, kot je eno temeljnih, morda najbolj vseobsegajočih načel, na podlagi katerega naj deluje država, načelo pravne države, je spoštovanje v medsebojnih odnosih tisto, ki po mojem mnenju zaobsegata najširše polje pravic in dolžnosti posameznika.

Ni potrebe, da nas je ob tem česarkoli strah. Pravzaprav trdim, da bi nas prav spoštovanje teh vrednot kaj kmalu privedli kvečjemu do večje blaginje za vse. Prekosilo bi revčino, nespoštovanje temeljnih človekovih pravic in svoboščin, oplemenitilo bi naše delovno okolje in delovno etiko, nadvladalno bi nestrnosti in razumelo svobodo govora.

Danes, ko smo med drugim priča nekaterim ozemeljskim težnjam sicer prijateljskih držav, je pomembno, da se spomnimo, spoštovani gospe in gospodje, da so se že naši predniki borili točno za te vrednote: za svobodo, za demokracijo, za človekove pravice, za mir in blaginjo vseh, prav tako pa tudi za slovenski jezik in našo kulturo. Prav slednja je bila ena naših ključnih rešilnih bitk, ko nam je bilo najtežje.

Za vse te vrednote, ne pozabimo, so in smo se borili tudi v boju za samostojno in

neodvisno Republiko Slovenijo. Nekateri so za to domovino dali največ – svoja življenja. Tudi, zato smo dolžni skrbeti in poskrbeti, da bomo še naprej živel v mirni, zdravi, napredni družbi, kjer vladajo demokracija, pluralizem, kjer je solidarnost vrednota, ker spoštujejo drug drugega in živimo dostojno v deželi z neokrnjeno naravo. Na prehodeno pot smo lahko ponosni, a menim, da lahko dosežemo še več. Tako smo razmišljali tudi 28 let nazaj, in ne pozabimo, da moramo to vodilo ohranjati in skrbno negotovati. Potruditi se bo treba, da bomo zreli v političnem, gospodarskem in državljanском duhu tudi v prihodnje. Ker zmoremo.

Draga Slovenija, draga domovina, vse najboljše ob tvojem in našem prazniku!

Hvala.
/ aplavz/

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN:

Spoštovani, gospod podpredsednik, iskrena hvala za vaše misli. Spoštovane gospe, spoštovani gospodje!

Preden nadaljujemo s kulturnim programom, mi dovolite, da se za sodelovanje na slavnostni seji Državnega zbora in počastitev tega slovesnega večera zahvalim zastavonošam Slovenske vojske, praporščakom veteranskih in domoljubnih organizacij v Republiki Sloveniji ter poveljujočemu višjemu praporščaku gospodu Andreju Jurjeviču. S svojo prisotnostjo in prisotnostjo zastav ter praporov, simbolov ponosa in pripadnosti domovini, ste slavnostni seji Državnega zbora ponovno pridali izjemni občutek svečanosti in domoljubnosti.

/ Odhod praporščakov in zastavonoš/

Spoštovane gospe, spoštovani gospodje, vabim vas, da v nadaljevanju prisluhnemo Akademskemu pevskemu zboru Maribor, pod vodstvom zborovodkinje gospe Tadeje Vulc.

Izvolite.

/ Akademski pevski zbor Maribor: Romanca; Srečko Kosovel/

/ aplavz/

/ Akademski pevski zbor Maribor: O Sapientia; Antifona/

/ aplavz/

/ Akademski pevski zbor Maribor: Lipa zelenela je; Miroslav Vilhar/

/ aplavz/

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani državljanke in državljanji, spoštovani Slovenke in Slovenci, visoki gostje!

Nocojšnji praznični večer je le v uvod v jutrišnji praznični dan, dan državnosti. Hvala, ker ste ga počastili skupaj z nami.

Iskrena zahvala tudi Akademskemu pevskemu zboru Maribor, ki je s pesmijo oplemenil praznično vzdušje. Ponovno hvala praporščakom in zastavonošam, ki so našo slovesnost tudi tokrat naredili še posebej svečano. Hvala pa tudi vsem, ki ste sodelovali pri pripravi in izvedbi nočnje slavnostne seje.

Iskrene čestitke ob državnem prazniku dnevu državnosti. Iskrene čestitke za pogum in enotnost za odločitev o samostojni poti Republike Slovenije. Naj nas spomini in občutki na to prelomno zgodovinsko obdobje utrdijo v viziji in nadaljnjem razvoju naše prihodnosti kot demokratične, suverene in tudi odločne države, ki ji je mar za mir, sožitje med narodi in blaginjo vseh njenih ljudi.

S tem, spoštovane in spoštovani, zaključujem slovesno sejo Državnega zbora ter vas vlijudno vabim na krajši sprejem v preddverju velike dvorane. Želim vam lep večer!

/ aplavz/

**Slavnostna seja se je končala 24. junija 2019
ob 20.28.**

Prevod slavnostnega govora v italijanskem jeziku

BRANKO SIMONOVČ: Egregio Signor

Presidente,
cari cittadini e cittadine,
stimati ospiti locali e stranieri, Eccellenze,
onorevoli deputate e deputati!

Permettetemi, nell'imminenza dell'anniversario di nascita del nostro Stato, di collegare il mio pensiero introduttivo al recente compleanno di Primož Trubar. Senza di lui il linguaggio sloveno sarebbe stato molto probabilmente relegato al parlato e col tempo si sarebbe forse estinto, con la stampa del primo libro in lingua slovena si è invece affermato e ha stimolato lo sviluppo della coscienza nazionale. La lingua letteraria ci ha quindi portato già nel XVI secolo tra le popolazioni europee culturalmente sviluppate. E proprio il nostro patrimonio culturale è il tessuto connettivo della nostra memoria, della nostra identità culturale, quindi anche della nostra "indipendenza".

Pertanto, con gioia e orgoglio oggi parlo in questa nostra lingua speciale, poco conosciuta nel mondo ma eccezionalmente bella. Sappiamo che ciò non è scontato e che anche per questa abbiamo dovuto combattere più volte in passato, quando siamo stati privati del diritto di comunicare nella nostra lingua. Proprio come per la patria.

Ed è proprio questo, in occasione della Festa della Repubblica di domani, che porta a chiedermi se non abbiamo forse dimenticato anche il sentiero irti di spine che abbiamo dovuto percorrere per poter vivere oggi in uno Stato libero e indipendente. Nel corso della storia il popolo sloveno si è sempre dovuto aprire la strada per la sua esistenza, ritengo quindi che non sia esagerato dire che ha sviluppato un eccezionale senso di sopravvivenza. Non poche volte si è trovato in una posizione denigrata e subalterna, con il disprezzo nutrito dall'oppressore straniero ma – unito – è riuscito a ribellarsi, a sopravvivere e a conservarsi.

In questa solenne serata non voglio sottolineare singoli episodi storici, politici, ideologici o di altro tipo, visioni anche diverse del mondo, della patria e della sua composizione. Questi, in varie occasioni, a volte solo con alcuni giochi di parole, sanno diffondersi rapidamente e gettare ulteriore sale sulle ferite non ancora rimarginate della nazione e i dolori che ancora dividono il popolo. No, in questa serata solenne, vorrei ricordare soprattutto la grandezza e il coraggio delle azioni che ci hanno portato a uno Stato indipendente.

Voglio esprimere un omaggio al popolo che in quei tempi difficili si era connesso e unificato. Tale omaggio va a tutti gli Sloveni e le Slovene in patria e all'estero, a tutte le cittadine e aicittadini. E tale omaggio va anche a tutti gli amici della Slovenia in giro per il mondo che l'hanno sostenuta e incoraggiata su questa strada.

28 anni della nostra indipendenza è un attimo in confronto all'eternità. Dal punto di vista odierno qualcuna delle decisioni di allora la valutiamo diversamente. Ma oso affermare che la nostra visione di unità è la stessa di trent'anni fa quando in noi si era fortemente radicato il desiderio di incamminarci su una strada autonoma e di vivere in uno Stato democratico pieno di pace e progresso. Abbiamo sognato una società aperta, il boom economico, la stabilità politica, guidati dal pensiero di un futuro migliore per noi e per i nostri discendenti. Abbiamo creduto in noi stessi, nella comunità internazionale e abbiamo aspirato all'unità nazionale in un paese giovane, pieno di speranza. Le decisioni coraggiose si sono riflesse nel nostro sviluppo e anche la comunità internazionale ha riconosciuto in noi un partner credibile. Quest'anno abbiamo celebrato il 15esimo anniversario della nostra adesione all'Unione europea e alla NATO e nel 2021 saremo già per la seconda volta alla presidenza del Consiglio dell'Unione europea.

Gentili signori e signore!

Oggi siamo di fronte a un nuovo bivio, di fronte a nuove sfide. La nostra più ampia patria, l'Unione europea, conta i voti dopo le elezioni e valuta gli interessi, e dal punto di vista globale il mondo sta cambiando sempre più rapidamente anche con lo sviluppo delle tecnologie digitali, l'impatto dei cambiamenti climatici, le battaglie per le risorse naturali, le migrazioni e altre cause. In questo modo cambiano anche i modelli consolidati di collaborazione, si formulano nuove alleanze, si cercano nuovi approcci, nuove connessioni, nuove soluzioni ancora più audaci, anche sfrontate.

Tutti questi cambiamenti e le linee guida dello sviluppo non avvengono solo da qualche parte in lontananza, bensì influiscono certamente su di noi e sulle nostre vite – molto probabilmente più di quanto speriamo o abbiamo il coraggio di ammettere. Anche per questo, gentili signori e signore, è oltremodo importante essere vigili. Sono importanti i nostri sforzi quotidiani, seppur piccoli, a beneficio della società. È importante coltivare le nostre relazioni reciproche, rispettare le norme etiche, rispettare e accettare la diversità, comprese le opinioni diverse. E sono

importanti la giustizia e l'onestà - verso se stessi e verso gli altri.

Dopotutto è nell'essenza di noi persone. E se non ci rendiamo conto che per il nostro bene è essenziale soprattutto il rispetto reciproco, difficilmente o in modo assai più complicato potremmo fare un passo avanti in qualsiasi settore. Così come il principio dello Stato di diritto è uno dei principi fondamentali, forse dei più onnicomprensivi su cui si deve basare lo Stato, il rispetto nei rapporti interpersonali è quello che a mio avviso comprende il più ampio campo dei diritti e dei doveri di un individuo.

Non è necessario per noi temere nulla al momento. In realtà affermo che proprio il rispetto di tali valori potrebbe portarci a breve una maggiore prosperità per tutti. Battere la povertà, il mancato rispetto dei diritti umani e delle libertà fondamentali, migliorare il nostro ambiente di lavoro e l'etica del lavoro, superare l'intolleranza e comprendere la libertà d'espressione.

Oggi che ci troviamo, tra l'altro, di fronte ad alcune aspirazioni territoriali da parte di paesi altrimenti amici, è importante ricordarsi, cari signori e signore che già i nostri antenati si sono battuti proprio per questi valori: per la libertà, per la democrazia, per i diritti umani, per la pace e il bene di tutti così come per la lingua slovena e la nostra cultura. Proprio quest'ultima è stata una delle nostre principali ancore di salvataggio quando la situazione era molto difficile per noi.

Non dimentichiamo che si sono e ci siamo battuti per tutti questi valori anche nella lotta per una Repubblica di Slovenia indipendente e autonoma. Alcuni hanno dato il massimo per questa patria – le loro vite.

Anche per questo abbiamo l'obbligo di occuparci e di provvedere a continuare a vivere in una società tranquilla, sana, progredita in cui regnano la democrazia, il pluralismo, in cui la solidarietà è un valore, in cui ci si rispetta a vicenda e si vive dignitosamente in un paese con una natura incontaminata. Possiamo essere orgogliosi del cammino percorso ma penso che possiamo ottenere ancora di più.

Questo pensiero ci ha guidato anche 28 anni fa e non dimentichiamoci che dobbiamo mantenere queste linee guida e curarle con la massima attenzione. Bisogna impegnarsi per essere anche in futuro maturi nello spirito politico, economico e civico. Perché ce la possiamo fare.

Cara Slovenia, cara patria, tanti auguri per la tua e la nostra festa!

Prevod slavnostnega govora v madžarskem jeziku

BRANKO SIMONOVČ: Tisztelt Elnök Úr, tiszttelt állampolgáraink, tiszttelt hazai és külföldi vendégeink, tiszttelt excellenciák, tiszttelt országgyűlési képviselők!

Engedjék meg, hogy bevezető gondolataimat országunk közeli születésnapjának ünnepe kapcsán Primož Trubar nemrégi születésnapjához fűzzem. Nélküle a szlovén szóvalósítuléleg csak beszélt maradt volna és idővel talán letűnt volna, vele azonban, az első szlovén nyelvű könyv nyomtatásával virágzókorát élte és ösztönözte a nemzeti öntudat fejlődését. Az irodalmi nyelv már a 16. században a kulturálisan fejlett európai nemzetek közé vitt el bennünket. És éppen kulturális örökségünk jelenti emlékezetünk, kulturális identitásunk alapvető kötőanyagát, ezzel pedig azonosságutatunkat. Ezért ma örömmel és büszkeséggel beszélek ezen a különleges, világszerte kevéssé ismert, de rendkívül szép nyelven. Tudjuk, hogy ez nem magától értetődő és hogy a múltban, amikor próbáltak csorbítani nyelvünk iránti jogainkon, sokszor meg kellett ezért harcolni. Úgy, mint hazánkért is.

Éppen a holnapi államiság napja kapcsán vetődik fel bennem a kérdés, hogy nem felelhetünk-e meg arról a rögös útról, amelyet végig kellett járnunk, ahhoz, hogy ma szabad és önálló országunkban élhessünk? A szlovén nemzetnek a történelem folyamán minden meg kellett küzdenie a fennmaradásért, ezért úgy gondolom, hogy nem túlzás azt mondani, hogy kivételes túlélési ösztönt fejlesztett ki magában. Többször volt megvetett és találta magát alárendelt helyzetben, az idegen uraság lenézte, de összefogva, sikerült túlénie és fennmaradni.

A mai ünnepi esten nem akarok történelmi eseményeket, vagy politikai, ideológiai vagy más, még inkább eltérő világszemléletet, hazafelfogást és felépítést fellidézni. Mindezek, máskor, csupán apró szójátékokat üzve, hamar kikelnek magvakként és hintenek sót a nemzet még be nem gyógyult sebeire, fájdalmat okozva, még inkább megosztva bennünket. A mai ünnepi est alkalmából, inkább azokra a magasztos és bátor cselekedetekre akarok visszaemlékezni, amelyek elvezettek minket az önálló államhoz. Szeretném tiszteletemet kifejezni a nemzet iránt, amely összefogott és egységes volt azokban a nehéz időkben. Ez a főhajtás elsősorban az otthoni és a külhoni szlovéneknek, minden állampolgárnak szól. Ez a főhajtás szól Szlovénia mindenannyi, világszerte élő barátjának, akik ezen az úton támogatták és buzdították.

Önállóságunk 28 éve, a mindenéggel összevetve – csupán pillanat. Mai szemszögből, számos akkor döntést máshogyan ítélnünk meg. De merem állítani, hogy még mindig ugyanúgy tekintünk a három évtizeddel ezelőtti egységre,

amikor megfogalmazódott bennünk az a kívánság, hogy önálló útra lépjünk, és hogy demokratikus országban éljünk, békében és haladásban. Nyitott társadalomról álmodoztunk, gazdasági fellendülésről, politikai stabilitásról, ránk és utódainkra váró szébb jövőről. Hittünk magunkban, a nemzetközi közösségen és vágyakoztunk a nemzeti egységre a fiatal, reménytelű országban. A bátor döntések tükrözötték a fejlődésünkben, és abban, hogy a nemzetközi közösség hiteles partnerként ismert el bennünket. Idén ünnepeltük az EU és NATO tagságunk 15. évfordulóját, és 2021-ben másodszor is az Európai Unió Tanácsának soros elnöki tiszttét töltjük be.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, ma új választút előtt állunk, és új kihívásokkal szembesülünk. Szélesebb hazánk, az Európai Unió, a választások után a szavazatokat számlálja és az érdekeket számbavételezi, globálisan pedig a világ a digitális technológiák fejlődésével, az éghajlatváltozás hatásaival, a természeti erőforrásokért való küzdelemmel, a migrációval és más okokból is egyre sebesebben változik. Ezzel is változnak a hosszú távú együttműködési minták, új szövetségek jönnek létre, új megközelítéseket, új kapcsolatokat, új, egyre merészbb, túl merész megoldásokat is keresnek.

Mindezek a változások és a fejlődési irányvonalak, nem valahol messze tőlünk formálódnak, hanem biztosan kihatnak ránk is és életünkre is – valószínűleg jobban, mint amennyire el merjük vagy el szeretnék ezt ismerni. Ezért is, tisztelt hölgyeim és uraim, fontos az éberségünk. A társadalmi jóléthez lényegesek a napi és a legapróbb erőfeszítésein is. Fontos a kölcsönös kapcsolataink ápolása, az erkölcsi normák, a sokféleség tiszteletben tartása és elfogadása, beleértve az eltérő véleményeket is. És fontos az igazságosság és a tisztelességesség – magunk és mások felé.

Végtére is, emberek vagyunk. És anélkül, hogy felismernénk azt, hogy a kölcsönös tisztelet a jólétünk kulcsa, nehéz lesz, vagy sokkal nehezebb lesz bármely területen előrelépést tennünk. Úgy, miként az egyik alapvető, talán a legátfogóbb alapelvek, amely alapján az államnak működnie kell, a jogállamiság elve, a tisztelet pedig az egymás közötti kapcsolatokban az, ami véleményem szerint magában foglalja az egyéni jogok és kötelességek legszélesebb körét.

Nincs mitől tartanunk ennek kapcsán. Meggyőződésem, hogy ezeknek az értékeknek a tiszteletben tartása rövid időn belül mindenki jólétéét előre mozdítaná. Felülmúlná a szegénységet, az alapvető emberi jogok és szabadságok figyelmen kívül hagyását, javítanánk munkakörnyezetünkön és a munkaerőforrásban, túlszárnyalná az intoleranciát és megértenékn a szólásszabadságot.

Ma, amikor tanúi vagyunk néhány, amúgy baráti ország területi törekvéseinak, fontos az, hogy eszünkbe jusson, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy már elődjeink is ezekért az értékekért harcoltak: a

szabadságért, a demokráciáért, az emberi jogokért, a békéért és mindenki jólétért, ugyanígy a szlovén nyelvért és kultúránkért. Éppen ez utóbbi jelentette az egyik kulcsfontosságú mentőövet, amikor a legnehezebb volt.

Ne felejtsük el, hogy mindezekért az értékekért harcoltak és harcoltunk az önálló független Szlovén Köztársaságért folytatott küzdelem során. Néhányan a legtöbbet adták hazájukért – az életüket.

Ezért is kötelesek vagyunk gondoskodni arról és biztosítani, hogy továbbra is békés, egészséges, haladó társadalomban éljünk, ahol demokrácia, pluralizmus uralkodik, ahol a szolidaritás érték, ahol tiszteletben tartjuk egymást és mélítéságteljesen élünk érintetlen természeti adottságokkal rendelkező országban. Büszkék lehetünk a bejárt útra, de úgy gondolom, hogy még többet érhetünk el.

Így vélük 28 évvel ezelőtt is, és ne felejtsük el, hogy továbbra is őrizni kell és gondosan ápolni ezt az irányvonalat. Igyekeznünk kell, hogy érettek maradjunk politikai, gazdasági és polgári szellemben, a jövőben is. Mert képesek vagyunk erre.

Kedves Szlovénia, drága hazánk, a legjobbakat ünnepedkor és ünnepünk alkalmából!

Prevod slavnostnega govora v angleškem jeziku

BRANKO SIMONOVČ: Dear Mr President,
Dear Citizens,
Dear Domestic and Foreign Guests,
Excellencies,
Dear Deputies,

Allow me to link my introductory thoughts about the upcoming birthday of our country to the recent anniversary of the birth of Primož Trubar. Without him, the Slovene language would most likely only remain spoken and eventually fade away. Instead, with the first book printed in Slovene, it flourished and promoted the development of the national consciousness. As early as the 16th century, our literary language ranked us among the culturally developed European nations. And it is precisely our cultural heritage that is the basic connective tissue of our memory, of our cultural and hence national identity.

Therefore, I am pleased and proud to address you in this special language, little known worldwide but exceptionally beautiful. We all know that it cannot be taken for granted and that in the past, when our right to communicate in our own language was being violated, we had to fight for it on many occasions. Just as we fought for our homeland.

On the eve of Statehood Day, the above makes me ask myself whether we might have forgotten the thorny path we had to tread to finally live in a free and independent country today. Throughout history, the Slovene nation had to pave the way for its very existence, and I dare to say that it developed an exceptional sense of survival. It often found itself in a despised and subordinate position, under a ruler overwhelmed by contempt, but it was able, by joining forces, to resist, survive and preserve itself.

On this solemn evening, I do not want to point out individual historic events or the political, ideological or other quite diverse views of the world, the homeland and its structure. These easily sprout forth on various occasions, with just a few word plays, adding salt to the unhealed wounds of the nation and the pains that continue to divide it. No, on this solemn evening I would first of all like to recall the greatness and the courage of the acts that led us to an independent state. I wish to pay tribute to the people who, in those difficult times, were able to integrate and unite themselves. This tribute goes to all

Slovenes at home and abroad, to all our citizens. And it also goes to all the friends of Slovenia around the world who supported and encouraged us on that path.

Our 28 years of independence is just a moment in eternity. From today's point of view, many decisions from that time are seen differently. But I dare to claim that we still feel the same about the unity we established three decades ago, when a strong desire to step onto the path of independence and live in a democratic country of peace and progress took hold of our minds. We dreamed of an open society, of economic prosperity, of political stability, towards which we were drawn by the thoughts of a better future for ourselves and our descendants. We believed in ourselves, in the international community, and longed for national unity in a young country that was full of hope. Those bold decisions were reflected in our development, and the international community recognised us as a credible partner. This year we celebrated the 15th anniversary of Slovenia's membership in the European Union and NATO, and in 2021 we will assume the presidency of the Council of the European Union for the second time.

Ladies and Gentlemen,
Today, we are standing at a new crossroads, facing new challenges. After the recent elections, our broader homeland – the European Union – is counting votes and weighing interests. Globally, the world is changing rapidly as a result of the development of digital technologies, the impact of climate change, the battles for natural resources, migration, and other causes. This is also changing the long-standing patterns of cooperation, with new alliances being created, and new approaches, new connections, and new, bolder or even audacious solutions being sought. All these changes and development trends do not take place somewhere far away, but indeed affect also us and our lives – most likely more than we hope or want to acknowledge. This is why, ladies and gentlemen, our mindfulness is so important. It is our daily, even smallest efforts for the benefit of society that matter. It is important to nurture our mutual relations, respect ethical norms, respect and accept diversity, as well as different opinions. What also matters are justice and fairness – toward ourselves and toward others. After all, we are all human beings. Without realising that mutual respect is key to our well-being, it will be difficult or much harder to take a step forward in any area. Just as the rule of law is a fundamental, perhaps even the most

comprehensive principle on which a state is based, respect in interpersonal relations is something which, in my opinion, circumvents the broadest field of the rights and duties of individuals.

There is no need for us to fear anything at the moment. In fact, I would say that it is respect for these values that could lead us to greater prosperity for all. It would overcome poverty and the disregard for fundamental human rights and freedoms, improve our working environment and work ethics, surpass intolerance, and provide an understanding of freedom of speech.

Today, when, among other things, we are witnessing certain territorial tendencies of otherwise friendly countries, it is important to remember, ladies and gentlemen, that our ancestors fought precisely for these values: for freedom, for democracy, for human rights, for peace and prosperity for all, as well as for the Slovene language and Slovene culture. The latter was one of our critical lifebuoys when times for us were the hardest.

And let us not forget that they, and we, fought for these same values also in our fight for a sovereign and independent Republic of Slovenia. For our homeland, some even gave their utmost – their lives.

That is why we have the duty to strive to ensure that we continue to live in a peaceful, healthy, advanced society, ruled by democracy and pluralism, where solidarity is a value, where we respect each other and live with dignity in a land of unspoiled nature. We can indeed be proud of the path we have walked thus far, yet I think that we can achieve even more.

This is how we were thinking also 28 years ago, and such guidelines should be retained and carefully nurtured. We need to work hard to maintain a mature political, economic and civic spirit also in the future. Because we can.

Dear Slovenia, dear homeland, I wish you all the best on your and our holiday.